

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Kort Begryp Des Levens Ende Der Devghden Vande Weerdighe Joanna van Randenraedt Geestelycke Dochter Onder de Bestieringhe der Societeyt Iesu

**Huysmans, Daniel
Nerrincq, François**

T'Antwerpen, 1690

4. §. Joanna wordt ontrent haer neghentiende jaer ontfanghen in d'Ordre der Arme Clarissen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38005

haeren Goddelijcken Bruydegom: door het wedergeven der ghesondtheydt aen sijne Bruydt betoonen wilde, hoe aenghenaem dat hem dit Houwelijck was. Daer en-boven, voelde sy aengaende dese aenghenomen Belofte een sonderlinghe gherusttheydt in het binnenste haerder Siele, die noyt tot het eynde haers levens en is gestoort gheweest. Naer het verhael van dese Goddelijcke jonste schrijft sy dese woorden: *Och hoe sal ick Godt ghenoechsaemelijck kunnen bedancken? de langhe eeuwighbeyt is daer toe voor my veel te kort, ende mijnen niet ganschelijck onbequaem.*

4. §.

IOANNA wordt on'rent haer neghenthiende jaer ontfanghen in d'Ouden der arme Clarissen.

DE belofte van Suyverheydt en heeft niet alleen verdreven de siekten des lichaems; maer oock de swackigheydt des ghemoedts. Want ontsteken zijnde door grooten jever om by desen bandt de banden van Armoede en Ghehoorsaemheydt te verwoeghen, ende aldus meer vereenight met haeren Bruydegom, en aen hem ghelijcker te zijn; heeft sy aen haeren Biechtvader, en aen meer andere, ten vollen gheopenbaert haere begheerte.

Sy verkoor tot Biecht-Vaeder eenen Eerweerd. Pater Minder-broeder, aen den welcken sy eene Generaale Biecht dede: om gheheelijck bekent, ende aldus beter bestiert te worden. Desen, verstaen hebbende haere gheneghentheydt, oordeelde, dat sy, al-hoe-wel nu ghesondt, al te

teer was, om arme Clarisse te worden : segghende , dat Godt op den ghestelden tijdt haer soude aen-wijfen , wat maniere van leven , dat hy van haer versocht. Voorts onder-soeckende haere maniere van bidden , bevondt , dat sy tot noch toe niet onder-wesen en was in de konste van het inwendigh ghebedt , dan van Godt alleen : door het in-volghen van soete invallen , ende aen-spraecken met Godt. Overfulckx vondt sy gheraedigh tot haeren voortganck , dat sy onder-richt soude worden in de maniere van dese handelinghe met Godt : haer in dese konste voor Meesterse aen-wijfende Vrouwe *Catharina Vrtigosa* , Priorinne op't Munster , die sy om haer uyt-stekende deught ende erarentheydt , sonderlingh bequaem kende tot dit Ampt. Sy begoft dan te bidden , sich stellende in de teghenwoordigheydt Godts , en over-denkende eenigh stuck van ons Gheloof , met het ghebruyck van de dry krachten haerder Siele , ghelijck sy gheleert wierdt : ende dat met soo ghelukkighe uyt-komste , dat sy hier in met lichtigheydt ende smaeck veele uren over-brocht , ende dat den tijdt haer altijd te kort viel , hoe lanck hy oock duerde. Soo dat sy gheen onder-richtinghe meer noodigh en hadde , om den tijdt wel over te brenghen : ghemerckt dat Godt oock self haeren Meester was , die als dan met haer noch minnelijker handelde , ende sy met hem. Sy en heeft even-wel niet nae-ghelaeten de onderwijfinghen van haere aen-ghewesen Meesterse te hooren , ende te volghen : want haer vermaeck was , haer naer den wille van een ander te voeghen , en over al te ghehoorsaemen : soo
hier

hier naer meer sal blijcken. Sy verklaerde oock aen dese Meesterse haer voor-nemen tot het Clooster : de welcke inſghelijckx oordeelde dat dit leven haer te ſwaer en te laſtigh ſoude vallen.

Weynigh tijdt daer naer, heeft ſy haer op-ſet aen haeren Vaeder, ende oock aen haere Moeder kenbaer ghemaect : de welcke beyde ſeer verbaest ende bedroeft waeren door deſe tijdinghe: doch hebben ten leſten den ghewenſchten oorlof vergunt, den welcken JOANNA op haer knien vallende, vierighlijck verſocht. Sy is dan voorts ſonder moeyte, vanden Provinciael ontfanghen gheweest : want ſy vande Moeder des Clooſters, ende vande Ghemeynte het Jae-woordt heymelijck verkregghen hadde, eer ſy den oorlof van haere Ouders verkreegh.

Hoe luttel Ouders vindt-men, die als ſy een eenigh kindt aen Godt op-draeghen, dit ſoo ſuyverlijck doen, dat d'eyghen liefde en de Wereldt gheen deel en ſtellen van deſe wenschelijcke, ende Heylighe offerhande! Al ſijn de Ouders Godtvreeſende, en al en willen ſy ſoo prijſelijck voor-nemen niet beletten, ſy gheven nochtans deſen oorlof dickmaels alleenlijck met den mondt, en gheensints met het herte, naementlijck als de kinders van natuere wegghen bevalligh, en wel begaeft zijn : ende verkrencken aldus grootelijckx haere verdienſten; die ſy door deſe offerhande voor Godts ooghen ſouden bekomen. Jae, als de kinders nu tot eenigh Clooſter ontfanghen zijn, wenden ſy verſcheyde uyt-ſtellen en beletſelen voor, ſeer ſchaedelijck aen de Siele die de kinders kunnen om-ſetten, van Godt af-trecken,

en

en tot verderffnisse brenghen. JOANNA heeft met meer andere jet dierghelijckx moeten onder-staen: want als de tijdinghe aen de Ouders aen-gebracht wierdt, dat sy spoedelijck ontfanghen was: in plaetse van gheluck-biedinghe, heeft sy moeten de traenen sien, het suchten ende misbaer hooren, van Ouders, van Huys-ghenoten, ende van Vrienden: met foo-daenighen storm, dat sy bekennt, noyt te vooren van de menschen foo veel gheleden te hebben, dan op desen tijdt.

Hier by wiert aen-ghewendt, al wat bedenckelijck was, om haer van het Cloosterlijck leven af-te-treken, of ten minsten haer dapperlijck te beproeven, oft haeren gheest wel ghegrondt was. Sy wierdt hier toe naer Brussel, en elders naer haer Maeghschap ghesonden, tot haer groot misnoeghen: segghende dat dusdaenighe beproevinghe, niet met Weereldtsche, maer met Gheestelijcke Persoonen gheschieden moest. Maer den Biecht-Vaeder dit verstaende, seyde: gaet vrijelijck daer sy u seynden, Godt sal stercker trecken, als de Weereldt, ende alles wel bestieren. Hier op is sy ghehoorsaem gheweest aen haer Ouders.

Te Brussel wesende, verstaet sy, dat desen Biecht-Vaeder, op wie sy in dese teghenwoordighe tochten alder-meest betrouwde, oock ghestorven was. Dan sy en liet dit swaer en onverwacht hert-sweer niet blijcken, maer vertreckende van't gheselschap naer een kamer, ende sich ter aerden worpende voor haeren Godt, badt hem met vele traenen, dat ghemerckt hem ghelieft hadde haer t'ontrecken de menschelijcke hulpe van haeren Biecht-Vaeder, hy alleen haeren bestierder ende Raedts-man soude ghelieven te wesen

sen

fen aengaende den staet des levens die sy verkiesen moest. Hier by voeghende : *O lieven Heere! wat magh dat oock zijn, dat ghy die uyt dese VVereldt haelt, die my tot een Religieus leven soecken te voorderen? Is dit uwen wille niet, laet my dat weten, en mijnen wille sal over een komen met den uwen.* Sy vondt haer Siele gheruft in dit gebedt, in het welck sy haer gheheelijck overgaf, om te volbrengnen al wat Godt van haer soude schicken: niet anders wenshende als den Goddelijcken wille, aengaende den staet haers levens te verstaen, ende den selven uyt te wercken.

S. S.

IOANNA wordt Gheestelijcke Dochter tot haer
twintighste jaer.

SY hadde besondere devotie ende betrouwen op de Heylighe Moeder Anna, op wiens Feestdagh sy naermaels oock ghestorven is: ende om desen Feestdagh weerdighlijcker te vieren, volherde sy s'nachts te voren tot den morgen-stont in haer ghebedt. In dit ghebedt was sy seer uyt-gestort in traenen, ende sy versocht den goddelijcken bystandt in haere tegenwoordighe bekommeringen, raeckende den staet haers levens: alswanneer haer van Godt wierdt inghegeven, soo haer docht, het alderbeste voor haer te wesen, dat sy gheestelijcke Dochter soude worden: want dat sy aldus de suyverheydt onderhouden, ende oock de armoede ende ghehoorsaemheydt konde oeffenen, daer sy seer begheerigh toe was: ende boven dien seer behulpsaem en voordeeligh aen haeren naesten konde wesen.

D

IOAN-